

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

II. évfolyam, 7. szám, 2009. február 15. Évközi 6. vasárnap

„Ha akarod, te meg tudsz tisztítani engem!” (Mk 1, 40–45)

Márk evangéliumának e részlete egy leprás csodás gyógyulásáról szól. A kiközösített ember maga keresi fel Jézust, és leborulva fordul felé. Testhelyzetével, amely a lélek odafordulását is jelzi, kifejezi hitét, szándéka komolyságát, mélységét. Nem azt kéri Jézustól: „Uram, gyógyíts meg”, hanem azt mondja: „Ha akarod, te meg tudsz tisztítani engem!” A leprás mindkét kijelentésére fontos odafigyelnünk: tudja, hogy gyógyulásához Jézus *személye* és *akarata* is feltétlenül szükséges. Tudja, kihez menjen, s hogyan forduljon hozzá – *egészen rábízva* magát Jézusra. Odafordulása és szavai erre a ráhagyatkozásra akarnak megtanítani bennünket. Jézus gyógyításaiban – az evangéliumok több csodás gyógyításáról is hírt adnak – megmutatja, hogy ő nemcsak ember, hanem Isten is, kifejezi szeretetét, segítőkészségét az ember iránt: „Megesett rajta a szíve.” Jézus gyógyításaiban Isten jósága és irgalma nyilvánul meg.

Sokszor hallottam betegektől: megvert engem az Isten, hogy ezt a betegséget mérte rám! – Biztos abban, hogy ezt a betegséget

(például rákot) az Istentől kapta? – kérdezek rá. E kérdést általában csend követi. – Kihez imádkozunk? – kérdezek tovább. A válasz: a *Jóisten*hez. – Honnan tudjuk, hogy az Isten jó? Elsősorban az evangéliumokból, Jézus életéből, ahol arról olvashatunk, hogy Jézus „*meggyógyít minden betegséget és minden bajt*” (Mt 4, 23), de sehol nem olvashatunk arról, hogy Jézus bárkit megvert volna daganatos vagy más betegséggel. Nem szüntette meg a betegséget és a szenvedést a földön, de gyógyításai által Jézus megmutatta, hogy azok nem az Istentől valók, s van hatalma a betegségek felett is.

Az evangéliumi részben arról is hallunk, hogy Jézus nem akarja, hogy a gyógyult ember elhíresztelje, amit ő tett vele, mert még nem látja elérkezettnek az időt erre. A betegségétől megszabadult ember nem érti, örömét miért ne oszthatná meg másokkal. A nem-engedelmesség azonban az Isten Fia földi életére is hatással van: „*Emiatt Jézus nem mehetett többé nyilvánosan a városba.*” Fontos tehát megtartanunk Jézus szavát akkor is, ha nem értjük annak *miértjét*.

Janig Péter
kórházlelkész

Olvasmány – Lev 13, 1-2.44-46 – a lepra az Ószövetségben tisztátalanságnak számít
Olvasmányközi ének – 31. zsoltár

Válasza: Te vagy, Uram, menedékem, * a szabadulás örömeivel veszel körül engem.
Szentlecke – 1Kor 10, 31–11, 1 – mindent tegyünk Isten dicsőségére!
Evangélium – Mk 1, 40-45 – egy leprás meggyógyítása

A Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat

Febr. 11. a Betegek Világnapja. Néhány hete beszélgettem Janig Péter kórházlelkész atyával, a Szolgálat alapítójával és vezetőjével. Ezen beszélgetés alapján szeretném bemutatni őt és a munkáját.

Péter atya már kispapsága előtt Ipolytólgyesen fogyatékos gyerekekkel foglalkozott. Kispapként az esztergomi idősek otthonát látogatta vasárnaponként, diakónusként pedig Kárpátaljára ment és az ottani kórházakba is bejárt. '97-ben megrázó élménye volt: egy osztálytársa feküdt és halt meg az Onkológiai Intézetben. Sokáig még a fejét is elfordította, ha arra járt. Mégis egyre erősebben érezte a készletét, hogy látogassa a betegeket. Először a plébániái tevékenysége mellett végezte ezt a munkát, 2003-ban a bíboros atya kinevezte kórházlelkésznek.

2005. márc. 18-án elindult Budapesten a sürgősségi betegellátás. Van egy központi szám, amit ismernek a plébániák és kórházak (cikkünk végén olvasható). Ha a súlyos állapotú katolikus beteg, vagy hozzátartozója kéri, mostmár egy órán belül ki tud menni hozzá lelkipásztor.

Sokan félnek attól, hogy a haldokló hozzátartozójuk megijed, ha meglátja a papot. Pedig általában nagyon örülnek neki. Ennek ellenére nem is javasolja, hogy a beteg akarata ellenére papot hívjanak. Sajnos, sokszor előfordul, hogy csak akkor hívják a papot, amikor a beteg már elvesztette az

eszméletét. Ezért biztatja a hozzátartozókat, hogy akkor kérdezzék meg a beteget, amíg a tudatánál van, hogy teljes értelemmel tudja elfogadni a szentséget. De a betegek kenete érvényes akkor is, ha kérése, amennyiben tudatánál lenne, de eszméletlen állapotban szolgáltatjuk ki. Ezt meg szokták kérdezni a hozzátartozóktól.

A nem súlyos állapotú betegek ellátására Péter atya szervezi a rendszeres kórházlátogatást. Azt szeretné, ha minden kórházban lennének önkéntes beteglátogatók, akik felméri, ki szeretne pappal találkozni, beszélni, szentségekhez járulni. Heti egy délután egy pap elmegy a kórházba és találkozik azokkal, akik ezt kérték.

A mi plébániánkon is van már ilyen csoport. A Szt. Imre Kórházba járnak be december közepe óta.

Vannak, akik pappal még nem akarnak találkozni, de velük szívesen. Sok beteget nem látogatják a hozzátartozóik, nekik nagyon jól esik ez a látogatás. Az önkéntesek az Irgalmas Kórház Lelkigondozói Szolgálat segítségével képzésben és továbbképzésben is részesülnek.

Isten áldását kérjük Péter atya és a beteglátogatók munkájára!

Erdős Attila

*A Szolgálat központi száma: 213-9620
Kérjük, csak valóban sürgősségi helyzetben hívják, de akkor éljenek a lehetőséggel, az atyák szívesen mennek!*

A kérdőívek kiértékelése

Az általános figyelmet jól mutatja, hogy a kérdőívgyűjtő dobozba sokan

pénzt dobtak (amelyeket azért hálásan köszönünk). Pedig 100 pt-os betűmérettel rá volt írva, hogy „Kérdőív”. A kérdőívek első tanulsága tehát, hogy jó ötlet lenne perselyt tenni az újság mellé, több adományt kapnánk. De nem teszünk. Persely van elég a templomban, ennyire nem hajhászszuk a pénzt.

Most pedig fellibentjük a fátylat egy szakmai titokról. Minden kérdőív elsődleges célja a hivatalos szöveggel ellentétben nem az, hogy a készítő megtudja a kitöltők véleményét, hanem hogy befolyásolja a kitöltőket. Mellerve bevalljuk, hogy a mi kérdőívünk kérdései közül is volt ötletatos marketingfogás. Ezek a kérdések az újság kódolt használati utasításaként működtek:-)

42 kérdőívet találtunk a gyűjtőládában. Ez több, mint amennyire számítottunk. Vélhetőleg a legérdeklődőbbek töltötték ki, mivel szinte mindnyájan azt jelölték meg, hogy elejétől a végéig elolvassák. Érdekes viszont, hogy közülük többen egyik rovatot sem jelölték be, hogy érdekelné őket, sem új rovatot, témát nem javasoltak.

Azért sok javaslat érkezett új témára: legyenek benne versek, imák, több hír az iskola, óvoda életéből (hahó, don boscósok, ez nektek szól!!!), animátorok tevékenysége (nektek is hahó!), a világ-egyház hírei, kulturális események ajánlása, hosszabb ismertető a hét szentjéről, liturgiáról. Ehhez persze növelni kéne az újság terjedelmét, amire direkt javaslat is érkezett. Sajnos ez duplájára növelné a költségeket, a hajtogatási feladatot (most sincs, aki hajtogatna) és nem biztos, hogy mindig fel tudnánk tölteni az újság 8 oldalát. Az ötletgazdákat viszont buzdítjuk,

hogy jelentkezzenek szerkesztőnek és vállaljanak fel egy rovatot.

Egyesek felhasználták a lehetőséget és a plébánia életével, liturgiával kapcsolatos javaslataikat is ideírták, amelyeket szintén köszönünk.

A viccekkel kapcsolatban elég szélsőséges vélemények voltak: a többség szerint szórakoztatóak, de a jelentős kisebbség szerint egyáltalán nem valók viccek egy plébániai újságba. Pedig anyós-viccek a múlt vasárnap voltak először;-). Azért a viccek maradnak.

Többen is jelezték, hogy szívesen írnának az újságba, csak várják a végső lökést. Sajnos, elérhetőséget egy kivétellel nem adtak, így kérjük őket, hogy jelentkezzenek és megadhatjuk a „végső lökést”. Aki megadta, azt természetesen felkeressük.

Az újság fenntartására vonatkozó kérdésünk egy 10 000 Ft-os egyösszegű adományt eredményezett (és valószínűleg sok kisebbet). Neki a következő 25 évben ingyen házhoz visszük az újságot. Hálásan köszönjük és várjuk a további „előfizető”-ket!

Anyagi kérdés még, hogy kivétel nélkül minden válaszoló elfogadná az újságot fekete-fehérben. Köszönjük, lelkiismeret-furdalás nélkül váltunk, ha a technikai problémák ezt indokolják.

Köszönjük mindenkinek, aki kitöltötte a kérdőívet és továbbra is várjuk építő kritikájukat, javaslataikat, de a cikkeket is a HL e-mail-címén, illetve a plébánián! Egyben hasznos időtöltést, lelki épülést és jó szórakozást kívánunk minden kedves olvasónknak!

Hirdetések

1.) Ma az esti szentmisében szolgáltatjuk ki **közösségileg a betegek kenetét**. Délután fél 6-tól lehetőség lesz **szentgyónásra** azoknak, akik még nem végezték el.

2.) A nyugdíjas klub szervezésében két részes **filmvetítés** lesz az Albertfalvi Közösségi Házban a Lourdes-i jelenés látnoka, **Szent Bernadett életéről**. Az első részt február 17-én, kedden délután 2 órakor, a második részt egy héttel később, február 24-én délután 2 órakor vetítik. A belépés díjtalan, minden érdeklődőt szeretettel várnak.

3.) Jövő vasárnap **országos gyűjtés lesz a katolikus iskolák megsegítésére**. Kérjük a kedves testvérek segítő adományait!

4.) A **Don Bosco Iskola takarítói állást hirdet** azonnali belépéssel. Érdeklődni az iskola gazdasági irodájában lehet.

5.) A **hét jeles napjai**: kedden a **Szervita Rend hét szent alapítója**, szombaton pedig **Damjáni Szent Péter** egyháztanító emléknapja lesz.

Anyakönyvi hírek

Házasság: Prajda Zoltán és Ponyi Beáta: február 21. 16⁰⁰

Viccek

Két háziasszony beszélget:

– Úgy szeretnék egy biciklit! Mondtam is a férjemnek, milyen jót tenne, ha a szabad levegőn taposhatnám a pedált.

– És erre vett neked egy biciklit...

– Szó sincs róla. Kitette a régi varrógépemet a teraszra.

Orvosnál:

– Hányszor mondjam, hogy szokjon le a dohányzásról? A nikotin lassan ölő mérég!

– Nézze doktor úr, a maga kedvéért igazán nem fogok ciánkálit szívni!

Veterán labdarúgó mesélte:

– Volt egy időszak az életemben, amikor egyszerre mondtam le mindenről. A dohányzásról, az italról, a nőkről... Ez volt életem legkeservesebb húsz perce!

A hajnali kocogót megkérdezi egy álmos szemű csavargó a parkban:

– Maga mindig ilyen korán kel?

– Dehogyan. Csak naponta egyszer.

– Az orvosom kijelentette, hogy a rendszeres úzás éveket tehet hozzá az életemhez. Azt hiszem, igaza volt. Már most tíz évvel öregebbnek érzem magam.

– Ide hallgass, amióta Péter megvette a vízisít, teljesen tönkre mentek az idegei.

– Hogyhogy?

– Képzeld el, hetek óta keres egy lejtős tavat!

Godányi Ákos

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://albertfalviplebania.hu/hetilevel>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 10 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>